

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/443/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203777
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2714203777.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, proti odporkyni: T. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G., D. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpeného advokátom: JUDr. Peter Masarovič, so sídlom tamtiež, o zaplatenie 959,06 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 7C/98/2014-121 zo dňa 26.5.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania na trovách právneho zastúpenia vo výške 59,84 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd návrh zamietol, odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na označený účet jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 118,98 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, § 524 ods. 1 a 2, Občianskeho zákonníka, ako i § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, pričom na náhradu trov konania aplikoval § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 8 a § 93 ods. 2 a 4 O.s.p. s použitím vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Súd vychádzal zo skutkových zistení vyplynuvších z vykonaného dokazovania, že obchodná spoločnosť SLSP, a.s., na žiadosť odporkyne pre ňu zriadila bežný účet a poskytla odporkyni povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na účte. Dňa 28.3.2013 uzavreli spoločnosť SLSP, a.s., ako postupca a navrhovateľ ako postupník zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo i postúpenie žalovanej pohľadávky voči odporkyni. Súd uzavrel, že posudzovaný právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte je od svojho vzniku spotrebiteľskou zmluvou a preto je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov upravujúcich vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ako i zák. č. 281/2001 Z.z. Poukázal na to, že vedľajší účastník na strane odporkyne namietal nedostatok aktívnej vecnej

legitimácie navrhovateľa, pretože pôvodný veriteľ nemohol postúpiť tzv. živý úver a navrhovateľ v konaní nepredložil žiaden relevantný doklad, že úverový vzťah s odporkyňou bol ukončený pred postúpením pohľadávky, naviac k postúpeniu došlo v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., keďže v konaní nebolo preukázané, že by obchodná spoločnosť SLSP vyzvala pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok písomne odporkyňu na splatenie nedovoleného prečerpania. Súd v preskúmanom rozsudku skonštatoval, že toto v konaní nebolo preukázané, napriek márnemu poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. Táto skutočnosť nevyplývala ani z obsahu spisu. Navyše konečná splatnosť úveru nastala dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v zmysle oznámenia navrhovateľa z 1.10.2013, avšak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená už dňa 28.3.2013. Súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky pre postúpenie žalovanej pohľadávky, keď navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo svojom tvrdení, že pred postúpením pôvodný veriteľ vyzval odporkyňu na splatenie dlžnej sumy, lebo nedoložil žiadny listinný dôkaz svedčiaci o tom, že by SLSP, a.s., výzvu odporkyňi aj doručil, resp. aspoň dal na poštovú prepravu. Takéto postúpenie pohľadávky je tak neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to pre nedodržanie zákonnej podmienky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Po vykonanom dokazovaní teda súd dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane navrhovateľa.

Následne súd v preskúmanom rozsudku s použitím vyššie citovaných procesných ustanovení s poukazom aj na § 47 ods. 2 Ústavy SR ako aj na § 18, § 24 a § 25 O.s.p. ustálil, že každý účastník, teda aj vedľajší má právo nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou či advokátom. Z obsahu spisu bolo preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu, k veci sa písomne vyjadril, dostavil sa osobne na pojednávanie, na pojednávaní riadne za prítomnosti odporkyne zastupoval jej záujmy. Vzhľadom na to súd dospel k záveru, že v danom prípade sú vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania účelné a hospodárne v celom rozsahu. Zástupca vedľajšieho účastníka si správne vypočítal za jeden úkon právnej služby odmenu 51,45 Eur, súd mu priznal trovy právneho zastúpenia 118,98 Eur pozostávajúcich z odmeny za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) 2x 51,45 Eur plus režijný paušál v roku 2014 8,04 Eur.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s poukazom na § 221 písm. h) O.s.p. s tým, že súd vec nesprávne právne posúdil. Vyslovil názor, že navrhovateľ svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní preukázal predložením listinného dôkazu Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorým si postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., splnil povinnosť podľa § 526 zák. č. 40/1964 Zb. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, pričom podporne poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001. Súdu tiež predložili zmluvu o postúpení pohľadávok s jej identifikáciou. Účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Účel tohto ustanovenia je vyjadrený aj v dôvodovej správe k § 92 vládneho návrhu Zákona o bankách, podľa ktorej tieto ustanovenia upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Nejde však o zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia.

Odporca, ani vedľajší účastník odvolací návrh nepodali, odporkyňa sa k doručenému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu predloženom prostredníctvom svojho advokáta uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za rozhodnutie, ktoré vychádza zo správneho skutkového a právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že vo veci podal kvalifikované a konkretizované písomné vyjadrenie, v ktorom s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách namietol absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a následne aktívnu procesnú legitimáciu navrhovateľa, nakoľko z neplatného právneho úkonu nemožno odvodzovať žiadne práva. Konštatoval, že v rámci odvolacieho konania navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, či právne skutočnosti, ktoré by prvostupňovému súdu neboli známe z jeho predchádzajúcich vyjadrení. Do vyhlásenia uznesenia, ktorým súd ukončil dokazovanie mal možnosť predložiť dôkazy, pričom na neskôr uplatnené dôkazy odvolací súd nemôže prihliadať. Navrhovateľ opäť len konštatuje, že jeho právny

predchodca oznámil odporkyni postúpenie pohľadávok, čím je daná jeho aktívna procesná legitimácia, pričom ku skutočnosti, že Slovenská sporiteľňa, a.s., ako bankový subjekt nepostupovala v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách a teda neplatne postúpila pohľadávku zo živého úveru na navrhovateľa, sa vôbec nevyjadruje. Navrhovateľ vo veci nepredložil dôkaz o tom, že by zo strany pôvodného veriteľa došlo k vyhláseniu splatnosti úveru a tento písomný prejav bol zaslaný odporkyni, čo je nevyhnutnou zákonnou náležitosťou pre platné postúpenie pohľadávky bankovým subjektom na nebankový subjekt v zmysle citovaného ustanovenia. Poukázal tiež na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Skonštatoval, že navrhovateľ v konaní nepreložil písomný dôkaz o existencii konkretizovanej výzvy, ktorou by jeho právny predchodca vyzval odporcu na okamžité splatenie úveru a logicky teda nebol schopný v konaní preukázať ani zaslanie takejto výzvy na poštovú prepravu a jej doručenie odporkyni. Oznámenie banky adresované odporcovi o postúpení pohľadávky na navrhovateľa takýmto dôkazom vzhľadom na znenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS v Prešove zo dňa 11.3.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove č.k. 8C/156/2012. Preto v danom prípade nejde o chybný gramatický výklad Zákona o bankách zo strany prvostupňového súdu, ale o neplatný úkon vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky, ako bolo v rozsudku konštatované, ktorý teda nemôže vyvolať právne účinky. V ďalšom vedľajší účastník s poukazom na niektoré rozhodnutia súdov, ako i na § 93 ods. 4, § 24, § 25 O.s.p. argumentoval tým, že vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania. V závere podania si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktorú vyčíslil za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 51,45 Eur plus režijný paušál v sume 8,39 Eur, spolu 59,84 Eur. K doručenému vyjadreniu vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa navrhovateľ repliku nepredložil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k uplatneným odvolacím námietkam je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vzhľadom na uplatnené odvolacie dôvody navrhovateľa s poukazom na zdôvodnenie rozsudku prvostupňovým súdom, bolo posúdiť, či nepreukázanie existencie písomnej výzvy banky (právneho predchodcu navrhovateľa) odporkyni po jej omeškaní s plnením peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, bráni právne účinnému postúpeniu takejto pohľadávky inej osobe pre rozpor postúpenia so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď na vec aplikoval náležité zákonné ustanovenia a tieto i správnym spôsobom vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty navrhovateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia, s potrebou vysporiadať sa s uplatnenou odvolacou argumentáciou sa žiada dodať iba nasledovné:

Je nesporné, že navrhovateľ v konaní neunesol svoju dôkaznú povinnosť a relevantným spôsobom nepreukázal, že odporkyňa ako dlžníčka bola jej pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s., po splnení podmienky omeškania s plnením pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, písomne vyzvaná bankou na splnenie peňažného záväzku, čo napokon navrhovateľ ani v odvolaní nepopiera. Odvolací súd sa pritom plne stotožňuje so závermi prvostupňového, že existencia tejto písomnej výzvy je zákonnou podmienkou pre následné postúpenie predmetnej pohľadávky bankou na iný subjekt. Keďže podľa preukázaného, v danom prípade táto zákonná podmienka splnená nebola, k

postúpeniu pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s., na navrhovateľa došlo v rozpore so zákonom a preto je takýto právny úkon v zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

Odvolačný súd je toho názoru, že napriek systematickému zaradeniu citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v rámci ustanovenia upravujúceho výnimky z bankového tajomstva, nie je možné výklad tohto ustanovenia zužovať len na výklad systematický, spôsobom, ako ho poníma navrhovateľ s tým, že sa ním upravujú iba prípady prelomenia bankového tajomstva, pričom nie sú ním upravené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky. Naopak v citovanom ustanovení, vychádzajúc najmä z jeho gramatického znenia je nesporne zrejmé, že stanovuje banke podmienky pre účinné postúpenie bankovej pohľadávky, ktorých naplnenie v danom prípade preukázané nebolo. Keďže potom nedošlo k platnému postúpeniu danej pohľadávky, navrhovateľ nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné jeho žalobu zamietnuť. Oznámenie banky o postúpení pohľadávky navrhovateľovi adresované odporkyni bolo splnením povinnosti pôvodného veriteľa ako postupcu v zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, rozhodne ho nemožno stotožňovať ani zamieňať so splnením podmienky bankou v zmysle cit. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., keďže ani podľa formy, ani podľa obsahu nie je výzvou banky adresovanou dlžníkovi na splnenie dlhu, s ktorým je dlžník v omeškaní.

K argumentácii odvolateľa, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001, odvolací súd poukazuje na to, že rozpor právneho úkonu so zákonom zakladá jeho absolútnu neplatnosť, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti ex officio bez toho, aby ju niektorý z účastníkov namietal (§ 39 Obč. zák.).

Rozhodnutie v časti o náhrade trov prvostupňového konania nebolo uplatnenými odvolacími dôvodmi navrhovateľa napadnuté a preto netvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu.

V odvolacom konaní bola plne úspešná odporkyňa spolu s na jej strane stojacim vedľajším účastníkom a preto im v zmysle § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktorú si odporkyňa neuplatnila a vedľajší účastník uplatnil aj vyčísliť.

Trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia, podľa názoru odvolacieho súdu účelne vynaložených na bránenie práv odporkyne - spotrebiteľky, keď súdy akceptovali nie hromadne sa opakujúcu právnu argumentáciu vedľajšieho účastníka. Trovy pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby - konkretizované a kvalifikované písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa vo výške 51,45 Eur (§ 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b) k tomu prináleží i tzv. režijný paušál v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, ktorý v roku 2015 činí 8,39 Eur). Spolu odmena advokáta vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní je 59,84 Eur.

Odvolačný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi k rukám jeho právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.), do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Keďže v odvolaní úspešná odporkyňa si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnila (podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli), odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.